

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.510/3
VAN 3 MEI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 11 april 2011 door de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit “tot bepaling van de nadere voorwaarden voor het bekomen van steun voor demonstratieprojecten inzake rationeel energieverbruik die een nieuwe verwezenlijking in het Vlaamse Gewest betekenen en commercialisering- en rendabiliteitsvooruitzichten bieden”, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe een steunregeling uit te werken voor demonstratieprojecten inzake rationeel energieverbruik. Daartoe wordt voorzien in de mogelijkheid voor het Vlaamse Gewest om oproepen uit te schrijven voor projecten, met daaraan telkens een vooraf bepaalde financieringsenveloppe. De subsidie wordt toegekend volgens een wedstrijdformule (artikel 1) en bedraagt 35 % van de subsidiabele kosten van het project met een maximum van 150 000 euro (artikelen 2 en 3). Het ontwerp bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en de behandeling ervan (artikelen 4 en 5), de toekenning van de subsidie (artikel 6), alsook voor de uitvoering, de uitbetaling, de opvolging en de controle (artikelen 7 tot 10).

Over een vroegere versie van het ontwerp heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 11 januari 2011 advies 49.060/3 gegeven. De gemachtigde bevestigde dat het thans voor advies voorgelegde ontwerp een grondige omwerking inhoudt van deze vroegere versie.

3.1. Blijkens de vermelding in de aanhef wordt voor het ontworpen besluit rechtsgrond gezocht in artikel 7.3.1, §§ 1 en 4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid (hierna: het Energiebesluit). Naar luid van artikel 7.3.1, § 1, van dat besluit kunnen voor demonstratieprojecten inzake rationeel energieverbruik die “in Vlaanderen” een nieuwe verwezenlijking betekenen en commercialiserings- en rendabiliteitsvooruitzichten bieden, binnen de grenzen van de begrotingskredieten en onder de door de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid (hierna: de minister) bepaalde voorwaarden, tegemoetkomingen worden toegekend die 50 % van de kosten ervan kunnen dekken. Naar luid van artikel 7.3.1, § 4, van dat besluit bepaalt de minister de nadere regels betreffende het indienen en het onderzoek van de aanvragen.

Deze bepalingen vinden rechtsgrond in de artikelen 8.5.1, 8.7.1 en 8.7.4 van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid (hierna: het Energiedecreet).

3.2. In het licht van de aangehaalde bepalingen van het Energiebesluit doet het ontworpen besluit twee problemen rijzen.

In de eerste plaats bevat het ontworpen besluit bepalingen die betrekking hebben op de uitvoering, de uitbetaling, de opvolging van en de controle met betrekking tot de betrokken subsidies ¹. Deze bepalingen kunnen niet worden ingepast in artikel 7.3.1, §§ 1 en 4, van het Energiebesluit.

In de tweede plaats is het ontworpen besluit, ook voor wat betreft de andere bepalingen, ruimer opgevat dan het ontwerp waarover het genoemde advies 49.060/3 is gegeven. Dit heeft tot gevolg dat het op gespannen voet komt te staan met de vrij beperkte beleidsruimte die geboden wordt door artikel 7.3.1, §§ 1 en 4, van het Energiebesluit. Delegaties van regelgevende bevoegdheid aan een minister kunnen immers enkel betrekking hebben op maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard. Zoals het ontworpen besluit thans is geconcipieerd, wordt uitgegaan van een vrij ruime beoordelingsbevoegdheid in hoofde van de minister, waarvoor artikel 7.3.1, §§ 1 en 4, van het Energiebesluit geen rechtsgrond kan bieden, gelet op de zo-even geschetste intrinsieke beperking van delegaties van regelgevende bevoegdheid aan de minister.

3.3. Aan beide bezwaren kan tegemoet worden gekomen door het ontworpen besluit te integreren in het Energiebesluit, bijvoorbeeld door de ontworpen bepalingen in dat besluit op te nemen als nieuwe artikelen 7.3.2 en volgende. In dat geval moeten uiteraard de delegaties in artikel 7.3.1, §§ 1 en 4 ², worden geschrapt ³.

Indien de ontworpen bepalingen geen inhoudelijke wijzigingen ondergaan bij deze omwerking, dient het resulterende ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering niet opnieuw voor advies worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

¹ Het betreft de artikelen 7 tot 10 van het ontwerp.

² Voor wat betreft paragraaf 4 enkel in de mate dat het aanvragen betreft, bedoeld in paragraaf 1.

³ Wanneer een regeling wordt uitgewerkt met betrekking tot de tegemoetkomingen voor de ontwikkeling van nieuwe procedés of producten die bijzonder belangrijk zijn voor de sectoren die veel energie verbruiken (zie artikel 7.3.1, §§ 2 en 4, van het Energiebesluit), zal een gelijkaardige ingreep moeten worden overwogen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

4. In de aanhef wordt overwogen dat “voor een onderneming de bepalingen van de de-minimisverordening (verordening EG nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun en alle latere wijzigingen) van toepassing zijn”.

Het plafond van 150.000 euro waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 2, eerste lid, van het ontworpen besluit, ligt inderdaad onder het maximumbedrag van 200.000 euro over een periode van drie belastingjaren, bedoeld in artikel 2, lid 2, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1998/2006. Dit neemt niet weg dat men er dient rekening mee te houden dat eventuele steun aan een onderneming die actief is in het wegvervoer, overeenkomstig de aangehaalde bepaling beperkt moet blijven tot 100.000 euro. Bovendien moet er over gewaakt worden dat als eenzelfde onderneming in het kader van deze steunregeling meerdere projecten zou indienen, er rekening wordt gehouden met de cumulatieregels van artikel 2, lid 2, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 1998/2006. De loutere vermelding van verordening (EG) nr. 1998/2006 in de aanhef van het ontworpen besluit ontslaat de overheid ten slotte niet van haar monitoringverplichtingen bedoeld in artikel 3 van die verordening.

Aanhef

5. Bij de omwerking van het ontworpen besluit tot een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid (zie opmerking 3.3), zal in elk geval het tweede lid van de aanhef moeten worden weggelaten. Dit is ook het geval voor de woorden “artikel 7.3.1, § 1 en § 4” in het derde lid van de aanhef.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	W. VAN VAERENBERGH,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	H. COUSY,	
	J. VELAERS,	assessoren van de
		afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer T. CORTHAUT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

J. SMETS